El miracle que no va arribar

Els pares que van conviure durant un mes i mig amb el cadàver del fill no van alertar emergències «perquè no creien» que fos mort

El miracle que no va arribar

Allò que podia esperar el matrimoni que va conviure amb el cadàver del seu fill [http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/01/05/policia-investiga-mort-d un-nen/761118.html] des de feia pràcticament un mes i mig en un pis del carrer Joan Roca de Girona, només podia ser un miracle. La macabra història dels Hopkins va arribar ahir a mans de la justícia, davant d'una gran expectació, marcada per un dels successos més mediàtics dels darrers anys a la demarcació. A la banqueta dels acusats hi havia asseguts Bruce [http://www.diaridegirona.cat/tags/bruce-hopkins.html] i Schrell [http://www.diaridegirona.cat/tags/schrell-hopkins.html], els pares del menor, que s'enfronten a tres anys i mig de presó cadascun per un delicte d'homicidi imprudent amb una agreujant de parentesc.

El matrimoni va arribar l'agost del 2014 a la recerca d'una «vida més saludable». Així ho va relatar la mare, explicant que, excepte el pare, tota la resta de membres de la família patien d'al·lèrgies i asma. Per aquest motiu, el seu metge dels Estats Units els havia recomanat «menjar bona fruita i verdura» i la d'allà «tenia molts pesticides». També va afegir que el seu «home venia a Espanya tres cops per any» i la medicina que «no ens podíem permetre als Estats Units, la comprava aquí».

D'ençà que vivien a Girona, els nens dels Hopkins no havien anat mai a l'escola i estudiaven des de casa. «Vam dir que no els hi portaríem per raons de seguretat i com que als Estats Units era legal, vam pensar que aquí també» va justificar l'acusat.

Precisament, l'ús dels medicaments va ser un dels temes que es van tractar ahir més a fons durant el judici. Els Hopkins van sostenir que combinaven tot tipus de medicaments per curar els membres de la família: tradicionals, homeopatia i cures naturals (com per exemple infusions i tes).

Això és el que van fer quan el seu fill difunt va tenir un atac d'asma, assegurant que li havien subministrat «medicaments a través d'un inhalador» i que ho havien combinat amb «homeopatia». Els acusats van explicar que el nen havia «millorat molt» i que nit prèvia a la seva mort tots van anar a dormir. «Va ser cosa d'un dia, el nen s'havia trobat bé fins aquell moment» van dir.

La versió dels Hopkins difereix per complet de la dels forenses, que, tal com recull ACN, van fer constar que a l'organisme del nen no es van trobar restes de cap medicament per tractar la malaltia. També van assegurar que «no hi ha cap crisi asmàtica que sigui tan fulminant per no donar temps suficient a qui la pateix de donar l'alerta».

Durant l'interrogatori, el fiscal va incidir en les poques vegades que els pares havien portat el fill al metge -ja que als informes constava que només havia estat en una ocasió- un fet que els acusats van desmentir, afegint que als Estats Units ja havien anat a veure especialistes que els havien explicat què era el que havien de fer. «Fa dinous anys que em vaig casar amb la meva dona, sé perfectament com tractar els asmàtics», va sostenir el processat.

El matí que el matrimoni es va adonar que el nen ja no respirava, el pare va explicar que li va estar intentant realitzar massatges cardíacs i va practicar-li una reanimació sense èxit. «No vam alertar els serveis d'emergències perquè no podíem acceptar que no es despertés» va relatar la mare.

Així va passar un mes i mig fins que la vigília de Reis, el 5 de gener del 2016, els Mossos d'Esquadra [/tags/mossos-d-esquadra.html] van acudir a l'habitatge dels Hopkins. Segons el relat dels agents, el pare els va cridar que eren «uns dimonis» i que marxessin de casa seva. A la part superior del pis hi havia la mare amb la resta de fills cantant gospel al voltant del cadàver del nen «per tal de tornar-lo a la vida».

Davant del jutjat també van declarar els psicòlegs i educadors que van atendre els altres dos fills després que es fes públic el cas. Aquests van explicar que havien observat que els menors presentaven una actitud «desconfiada» envers la resta de persones i, fins i tot, un dels psicòlegs va assegurar que els comportaments de la família podien semblar «sectaris».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/11/30/miracle-que-no-arribar/882246.html?utm_source=rss